

..לא אוכל

עוד לשתוק!

פרק ראשון מתוך "יומני אלון" כפי שהוכתבו לנהגו. היומנים, הרואים אור לראשונה, נקנו על ידי הוצאת זוארץ ויפורסמו מעל דפים אלה החל מגליון זה.

בראשית דצמבר הגעתי שוב לגני נוסה, להינפש לימים אחדים, לאחר מסע מייגע בבירות אירופה ופגישות עם אולאף [פאלמה], הלמוט [שמידט] וז'אן [סובניארג, שר החוץ הצרפתי]. התברר מעל לכל ספק כי מדינות אי-רופה איתנות בדעתן כי אין מו"מ בלי אש"פ. זאת גם עמדתו הלא-רשמית, אך התקיפה של המימשל בארה"ב. רוב המנהיגים עימם נפגשתי הביעו את תמיכתם בתוכנית המדינית, אך הבינו עו צער על עמדתם הקשוחה של ראש הממשלה ושר הביטחון. הידיעות היו קשות להוסיפו להגיע מדי שעה התיישבתי שם, ורק כוס התה שהכנינה לי רות [אלון, אשתו של המחבר] עזרה מעט להפיג את המתח.

ממהדרת החדשות של אותו לילה נודע לי לראשונה על הפגנת השרים רים בסבאסטיה. דמי רתח. בי רעד ופלצות אחוזני. האומנם? דומה כי ה-

המחבר (מימין) וראש הממשלה דאז

פעם מלאה הכוס. חייגתי ללישכתו של שמעון [פרס, שר הביטחון] משם נמ"סר לי שיצא לנשף-צדקה אצל מנטש [איש-רוח ונדיב ידוע]. שאלתי את אריה [בראון, שלישי של פרס] לפשר הדבר, ומדוע לא הציבו מחסומים ולמה לא הביא איש את הדבר לידיעתי. אריה אמר שיברר ויודיע לי בבוקר ללישיכה. רות הכינה קומפרסים [תחבושות קרות] להצן מצחי הלהט.

למחרת בבוקר, מששמעתי בחדשות על החלטת מועצת הביטחון בדבר שייתוף אש"פ בדיונים בינאר, ידעתי ש-היוזמה נשמטה מידינו לחלוטין. התקשרתי לגרשום [שוקן, עורך "הארץ"] והודעתי לו על תוכנית האישית להי-

המשלה החליטה על שרשרת תגובות לנצחון רק"ח בנצרת

בין השאר - תקיפות של חיל-האוויר

לראש עיריית נצרת הקומוניסט ולהג"סיף פתק שבו ייכתב בעברית ובערבית, "בתקווה שתבין את הרמז...". שרי המפד"ל תבעו לפתוח במסע הסברה בעולם בו תוכיח ישראל כי-אותות ובמימצאים כי ישו נולד בנצרת-עילית או בכרמיאל ובכך לסכל את מזימות רק"ח, השואפת להיבנות מכספם של צליינים ותיירים.

שרים אחרים קראו לנציגי הממשלה להחרים כל מיפגש או ישיבה בה ישתתפו ראשי עיריית נצרת והביעו תקווה כי הפעם לא תרתע ארה"ב מלהפעיל את זכות הוואטו שלה.

הממשלה החליטה לאמץ שרשרת תגובות שילכו מן הקל אל הכבד ובין השאר, כך נודע לכתבנו היצבאי, סוכם שבמקרה של ירי מחבי לים בגליל, יש להגיב מייד וללא היסוס בהפצצה מאסיבית של ריכוזי רק"ח-אש"ף בנצרת.

כל מטוסינו יחזרו בשלום לבסיסם.

לאחר מכן העלו השרים הצעות לפתרון ולתגובה הולמת של ממשלת ישראל על המצב החדש שנוצר. בין השאר הציע שר התיירות לשלוח גרון מעוטר בסמלי 12 השבטים

בישיבת הממשלה המיוחדת אמר מסר שר העבודה, שבמסגרת מישרדו הינו השר האחראי לענייני ערבים, סקירה ממצה על ניצחון רק"ח בבחירות לעיריית נצרת.

יש לי יום האג'

זוכה בתואר חאג' ויוכל לחבוש כל ימיו בגאוה כובע טמבל שיוענק לו על ידי משרד התיירות.

ראש הממשלה סיים את דבריו בברכה היהודית המקובלת, אאלה הוא אכבר ואחר כרעו כל באי הקונגרס על ברכיהם ונשאו תפילת הודיה.

ראש הממשלה אמר בכינוס המנהיגים בירושלים, כי הוא רואה בעלייה לרגל של מיליון יהודים לישראל בשנת 1976, תשובה הולמת לגינוי חצינות.

הוא גם הבטיח שכל יהודי שיעלה לרגל לירושלים, וימלא בכך את אחת מחמשת המצוות המרכזיות ביהדות,

עם אחר

מי שמדבר על מדינה אחת בין הים והירדן הוא תם או טיפש. מי שמדבר על שתי מדינות בין הים והירדן רואה את הדברים כפי שהיה רוצה שיהיו.

אני מדבר על שלוש מדינות, כי בין הים והירדן ישנם שלושה עמים. העם השלישי, והצעיר מכולם, הוא זה שיוס ולקה חלק בחיננא שנערכה לאחרונה בסבסטיה.

אין לי ביקורת נגד העם השלישי הזה. כל עם - והטריפ שלו, הוא לא מפר את החוק והסדר של העם שלי, כי הוא פועל במערכת החוקים והסדרים של העם שלו, ונראה לי שזו זכותו, בדיוק כמו זכותם של הפלסטינאים או הדרום-מולוקים לדת, לקרקע ולהגדרה לאומית.

אין לי גם התנגדות למשא ומתן טריטוריאלי איתו במסגרת הסדר כולל במזרח התיכון. אני לא פאנאטי, ומוכן להיפגש איתו לא רק בשדה הקרב.

יש לי רק בקשה צנועה אחת: שלא ייקח אותי בתוכניות היישות הלאומית שלו. שידאג הוא ליישותו, ואני ליישותי. אני מוכן לחיות לצידו בשלום למרות שאין בינינו שום דבר משותף, ואף להחליף איתו שגרירים.

אבל שיהיה ברור: אני לא עם איתו ושלא ידבר וייעשה בשמי. אחרת יהיה עלי לראות עצמי כעם מותקף ולהגיב בהתאם. אולי אפילו במילחמת מנע.

נות לגלות גמישות בעניין אש"פ, אנו הולכים לקראת התאבדות מדינית. יצחק הולך ומתקשה ומעלה עצמו על דרך ללא מוצא. רינה [מוכירתו של המחבר] היטיבה את הבקבוק החם לי רגלי ואני החלטתי זה הזמן להתחיל לפעול ברצינות.

בישיבת מרכז העבודה תקפו החברים את יצחק על כניעתו לקיצונים בסבאסטיה. החלטתי שזה הרגע, לא אשתוק עוד. שתיתי כוס תה והתחלתי לכתוב יומן.

דברות עם אש"פ במטרה להקים מדינה פלסטינאית בשטחים שנפגה, תמורת הכרת אש"פ בנו והפסקת הטרור. ואכן, למחרת פורסמו דבריי במלואם בכותרת הראשית של העיתון. לפני הצהריים טלפון ממישרד ראש הממשלה. דן [פתיר] על הקו. תבע ממני כי אכחיש את הפרסומים. סירבתי. ב-ערב, שמעתי בקול ישראל כי יצחק [רבין, ראש הממשלה באותם חודשים] אמר בנאום שנשא לפני כנס המנהיגים היהודים בירושלים את שלושת הלא-וים של ממשלת ישראל: לא הידברות, לא הכרה, לא מדינה פלסטינאית. עולמי חרב עלי. הבינותי כי בלי נכו-

© כל הזכויות שמורות למלבי"ד ולהוצ' זוארץ.

דבר המערכת

מחדל הסברתי

בכעס ובאכזבה רבה שמענו כי בני הקהילה היהודית בלבנון לא נס" בחו ביד המושלמים ועובדי-הצלם הניצים בבירתם ביירות, ואף עשו אלה ואלה להצללתם ולפינויים של יהודינו - ונודע כי רק יהודי אחד נהרג באקראי במהלך המאורעות.

ואנו, שמכירים אנו את הצי"דונים הערמומיים, היה עלינו לתת על כך דעתנו ולסביר לעולם כי רק מטעמי "פרופאגאנדה" לא רצחום נפש בדם קר.

וכן עלינו למחות נמרצות באוזני העולם הנאור על שלא רצחו אלה את יהודינו נפש, כמנהגם, ומנעו מאיתנו נשק הסברתי ראשון ב-מעלה. ושומה עלינו להוקיע את "טריקים" המלוכלך.

וגם מסכת ה"פורים-שפיל" שעל פניהם אינה מחפה על כוונותיהם הרצחניות.

13 תמוז 57